

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1620

Qvintò, Deipara imitanda, quod in ea religiosæ vitæ exempla reluceant,
num. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

magis de beatissima Virgine, quæ & di-
 uinarum rerum cognitione longè maio-
 ri pollebat, & Christi amore flagrabat
 ampliori, id existimandum est: Hunc i-
 gitur Deipa æ erga Christum amorem
 pro nostro modulo habere nitamur, sin-
 gula Christi præsertim morientis my-
 steria memoriæ nostræ meditatione re-
 præsentemus; sanctissimam Eucharis-
 tiam crebrò, ac deuotè sumamus, apud
 nos reputantes corpus illud esse ex pu-
 rissimis Virginis sanguinibus efforma-
 tum, qua de re cap. 8. dixi. sic enim Virgi-
 nem imitantes, rem ipsi præstabimus
 gratissimam, & verò nobis maximè salu-
 tarem. Reliquas Virginis virtutes vide
 apud Ambrosium lib. 2. de Virg. & apud
 alios: nos breuitatis studio has tantum
 innuere volumus, ex ijs, quæ cap. 21. re-
 censuimus.

Ambros.

**QVINTO DEIPARA IMI-
 tanda quod in ea religiosa vita
 exempla reluceant.**

*Maria
 paupertas,
 casti-
 tatis, &
 obedientia*

IO QVINTVM, quod in Deipara imi-
 tandum occurrit, est expressum
 quoddam & absolutissimum, quod in ea
 mirificè præfulsit, religiosæ vitæ exem-
 plar, & specimen: cum enim ordo quilibet

bet religionis ad perfectionem conse- *votis Deo*
 quendam institutus, tribus potissimum *consecrata*
 Christi consiljs, Paupertate, Castitate,
 & obedientia, ijsque voto confirmatis
 contineatur: cumque Religiosi viri è mū-
 di illecebris auulsi in suis se domicilijs,
 claustrisque contineant; eam sanè viuen-
 di viam Deo ductore Deipara iniuit, vt
 & præclarissima posteritati eorum om-
 nium exempla reliquerit: nec desit ijs,
 qui religiosæ vitæ studio tenentur, quod
 in sanctissima Virgine imitari abundè
 possint.

Verùm, vt hoc magis perspicuum fiat;
 Primùm ostendamus oportet, hæc tria
 Christi consilia, quæ ad perfectionem
 pertinent, in vniuersum fuisse à Deipara
 perfectissimè suscepta, votoque insuper
 confirmata.

Deinde ad singula, præsertim ad eius
 paupertatem (nam de duobus alijs alibi
 fufius) descendamus.

Tum quicquid religiosam viram or-
 nat, & instruit, in eâ cumulatè fuisse bre-
 uiter perstringamus.

I. *Pertinētia*
 Et quod spectat ad primum, si Apo *ad statum*
 stolos, quos ore suo sacratissimo eru- *perfectiōis*
 dire, & doctrina sua instituere dignatus *Apostoli*
 est Christus, tria religionis consilia *vouerunt.*

N 6 sub-

substantialia illa quidem complexos esse, eaque voto nuncupato Deo obtulisse exploratissimum est; quanto magis de Deipara sanctitatis omnis, ac perfectionis Magistria idem affirmare possumus, ac debemus. De Apostolis id colligere facile licet ex verbis S. Petri, qui quidem omnium nomine sic ad Christum locutus est Matth. 19. *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: Omnia, inquit, perinde quasi diceret. ut aduertit Hieronymus lib. 1. contra Iovinianum: Non modo bona, verum etiam uxores propter te dimisimus; & adiecit secuti sumus te; hoc est aditum præscriptum, atque obedientiam vitæ nostræ cursum dirigimus. Apostolos verò de his votum etiam nuncupasse auctor est August. lib. 17. de Ciuit. cap. 4. ubi docet Christum pro nobis egenum factum, erectum fuisse super omnes: *Vt sedeat, inquit, cum potentibus populi, hoc est, cum Apostolis, quibus ait: Sedebitis super duodecim sedes, & sedem gloria hereditatis dans eis: dixerant enim potentes illi. Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te. Hoc votum potentissimi VOVERANT. sic August. & S. Thom. 2. 2. q. 88. art. 4. ad 3. Apostoli, inquit, intelliguntur vouisse pertinencia ad perfectionis statum, quando Christum, relictis omnibus sunt secuti. Id autem**

Matth. 19.

Hieron.

August.

S. Thom.

autem tum multis confirmat Alvarus *Alvarus*
 Pelagius lib. 2. de planctu Ecclesie c. 53. *Pelagius.*
 tum illa præsertim ratione, quod votum *Voti vin-*
 (ut ipse dicebat,) est consilium consilio *culū per-*
 rum, & forma, & perfectio eorum: quia *fectū sus.*
 quodcunque sit consilium, super quod ca-
 dat, id essentialiter perfectius reddit, &
 Deo acceptius. quod etiā docet S. Tho-
 mas 2. 2. q. 88. art. 6. ubi probat idem opus *S. Thom.*
 facere cum voto (vix verbis S. Thomæ)
 melius esse, ac magis meritorium, quam
 sine voto: sed Apostoli fuerunt in apice
 perfectionis, ergo in Christi consilij ser-
 uandis hac voti perfectione minimè ca-
 ruerunt.

II At ex his omnibus colligere facile *Consiliorū*
 possumus Deiparam, quam Spiritus S. *Christi*
 vinctio interius perfectissimè de omni- *observatio*
 bus docuit, quam Christus filius præ o- *in Virgine*
 mnibus singulariter erudiuit, atque inti- *inchoata.*
 ma tot annorum consuetudine sanctissi-
 mis imbuit Religionis studijs, cuiusmodi
 votorum perfectione cumulatam in pri-
 mis fuisse. Et quidem de virginitatis vo-
 to, quod auctore S. Thoma cum omnib.
 Patribus, ac Theologis, Deipara ante
 Christi incarnationem emisit, objicit si-
 bi idem S. Tho. 3. par. q. 28. art. 4. argum. *S. Thom.*
 2. Perfectionem consiliorum Christi de *Obiectioni*
 buisse inchoari à Christo, qui est finis le- *satisfit.*

gis: At huic obiectioni sic ipse respondet ad 2. Sicut, inquit, gratia plenitudo perfectè quidem fuit in Christo, & tamen aliqua eius inchoatio præcessit in Matre: ita etiam observatio consiliorum, qua per gratiam Dei fit, perfectè quidem incepit in Christo, sed aliquo modo fuit inchoata in Virgine matre eius hæc S. Thomas: quæ sanè ratio non de virginitatis tantum, sed paupertatis etiam & obedientiæ voto, quæ ad perfectionem quoque spectant, concludit. Et profectò ipsamet Deipara Paupertatis votum nuncupasse se revelavit S. Brigitæ libro 1. eiusdem revelationum capit. 10. *A principio, inquit, voui in corde meo, si esset Deo acceptabile, observare virginitatem, NIHIL unquam possidere in mundo, sic ibi.*

S. Brigit.

De obedientia.
Cap 21.

II.
Quod verò ad eadē consiliorū opera in particulari spectat, Deipara obedientiā perfectissimè coluit, quæadmodum c. 21. vberius ostendimus, præsertim cum ad imperium sanctissimi Ioseph sponsi in Ægyptum discessit, indeq; remigravit, ex quo reliqua conijcias licet, quæ pertinet ad obedientiam, quā in Deipara eo maiori laude dignam prædicamus, quod ipsa sanctitate, ac sapientia sponso suo longè, multumque præcallebat.

De

De castitate vero, ac purissima virginitate, quam Deipara prima omnium voto edito obtulit Deo, fusè egimus tum cap. 32. tum etiam supra in hoc eodem capite.

De castitate.

Cap. 32.

12. Paupertatis deniq; , quam toto suæ vitæ tempore Deipara studiosissimè est amplexata, specimen nobis exhibuit præclarissimum. Quod ut exemplis demonstremus, pono primum, Deiparæ pauperatam nō ex necessaria rerum inopia, sed ex spontanea bonorum abdicatione profectam, ut Christo filio, qui cum diues esset, pro nobis egenus factus est, magis conformaretur, quippe quæ parentum suorum vnica hæres fuit, qui ut c. 18. dicebamus, bona tribuebant in partes tres, vnā templo, alteram peregrinis, & pauperibus, tertiam sibi reseruabant. Deinde hoc ipsum in lib. 1. reuelat S. Brigit. cap. 10. habetur, vbi Deipara breui compendio vitam suam eidem S. Brigittæ commemorans, inter alia hæc subiicit: *Omnia, quæ habere potui, dedi indigentibus, nihilq; nisi tenuem victū, & vestitū reseruavi. & mox illud quod modò citauimus: A principio voti in corde meo, nihil unquam possidere in mundo, & in lib. 7. earundem reuelat. cap. 25. Deipara ad S. Brigittam: De diuitijs, inquit, ego,*

Voluntaria Deipara paupertas.

2. Cor. 8.

Cap. 18.

S. Brigit.

& 10.

Et Ioseph nihil reseruauimus nobis, nisi necessaria uita ad honorem Dei, reliqua dimisimus propter honorem Dei sic ibi.

Maria assiduis manuum laboribus sibi victum comparabat.

Basil

Luc. 2.

Epiphan.
Presbyter
Constantinopol.

Ex hac Deiparæ uoluntaria paupertate factum est, ut suis ipsa manibus laboraret. quod S. Basilius in Constitutionibus monasticis c. 5. cum ageret de Christi uirtutibus, quæ per corpus exercentur, in Deipara obseruauit his uerbis: Christus prima sua ætate parentum suorum imperio subiectus fuit, & labores corporis omnes a quo una cum ipsis animo illis obediens tolerauit. Verisimile est enim cum homines illi essent, & iustitia, & pietatis cultores, tenues tamen, neque necessarijs ad uiuendum copijs satis instructi (quod ex Prasopio intelligi potest, in quo uenerabilis illi focus est factus) solitos eos in assiduis corporis laboribus uersari, & hac ratione quotidianum sibi victum queritare. Porro Iesus cum in his, ut diuina litera prædicat, esset subiectus sine dubio in perferendis etiam una cum ipsis laboribus morigerã declarabat suam obedientiam. hæc Basil. Et certè Epiphanius Presbyter Constantinopolitanus in uita Deiparæ testatur, eam egregiè didicisse arte tractandi Lanam, Linum, Sericum: Erat inquit, docilis, & amans doctrinam, & non solum in sacris literis, sed etiam cum Lana, Lino, Serico, & Byssò laborabat: erat præterea

revera in sapientia, & intelligentia super omnes illius seculi adolescentulas cunctis admirationi, qua & verè consuerit ea, quorū usus in templo erat Sacerdotibus. sic ille.

Idem habet Anselmus in vita Virginis. *S. Anselm.*

Quare mirum non est, tunicam Christi inconfutilem desuper contextam per totum opus fuisse Dei Genitricis manibus elaboratum ex S. Antonino 4. part. tit. 15.

c. 43. §. 1. quemadmodum etiam Euthymius in cap. 27. Matth. ex traditione Patrum astruit, qua de re nos aliquid supra cap. 29.

Euthym.

13 Ex hac eadem paupertate factum

Cap. 29.

est, ut ascendens cum sponso in Bethleh-

Quanam

hem, unde originem trahebat: Eo quod

ratione

esset de domo, & familia David, filium e-

Maria

quam pauperi non esset locus in diuer-

paupertate

lorio. Ut in sua item Purificatione qua-

tem exer-

dragesimo à partu die par Turturum, aut

cuert.

duos pullos Columbarū, pauperum ni-

Luc. 2.

mirum oblationem daret: quāuis à Ma-

Magis mu-

gis paucis ante diebus munera, Aurum,

nera pau-

Thus, & Myrrham, eorumq; non exiguā

peribus di-

partem dono acceperit. quod inde colli-

sribuit.

gitur, quia Magos ea nō ex crumena, vel

Matth.

referata arcula, sed apertis thesauris suis

Oblata à

obtulisse refert Euangelista Matthæus.

Matth.

Matth.

Matth.

Matth.

Matth.

pro-

nifina
qua di
i.
uperta
s labo
ationi
e Chri
ercen
erbis:
suorum
poris o
obediē
omnes
res, te
endum
intel
us est
bori
um st
in his
es sine
sis la
dien
Pre
Dei
arcē
erat
non
ana,
pra
ereca

S. Antoninus.

Bernard.

*Bonaaven.
Carthus.
Abulensis*

*Maxima
paupertatis
Deiparae
perfe
ctio.
S. Anto-
ninus.
Matth. 5.*

propter mysteria, quæ in eis significabatur, minimè respuit, sed ea quanto citius pauperibus erogavit, quemadmodum S. Antoninus 4. part. tit. 15. cap. 32. § 2. obseruat his verbis: *Aurum sibi oblatum à Magis non modicum, prout decebat eorum Regiam maiestatem, non sibi reseruauit in posterum, sed (ut dicebat deuotus Bernardus) pauperibus per Ioseph dispersis.* sic ille. Quod ipsum complures etiam pie existimant cum Bonauentura in Meditationibus vitæ Christi capit. 9. cum Carthusiano & Abulensi in capit. 2. Matth. quæst. 47. qui hanc esse communio sententiam testatur; quamuis & aliam addat expositionem, quæ voluntariam Virginis paupertatem magis confirmat, ait enim B. Virginem munera illa quantumuis copiosa à Magis oblata delibasse tantum, & ex singulis modicum quid accepisse.

14 Claudam hanc de Paupertate Deiparae disputationem ijs, quæ S. Antoninus 4. part. tit. 15. cap. 24. nu. 1. in Virginis paupertate eleganter expendit; cum enim ostenderet Deiparam actus illos virtutum, qui octo beatitudinibus continentur, perfectissimè exercuisse: initium facit à paupertate, de qua Christus Matth. 5. *Beati pauperes spiritu,* quod (ut eius ferè

ver-

verbis uti) sic ostendit. Hæc beatitudo importat abdicationem rerum, quæ fuit in summo in B. Maria, & quidem magna est paupertas per rerum subiectionem. Maior per rerum abiectiōem: maxima autem, quæ ex utrisque componitur, de qua Apostolus 2. Cor. 6. *Nihil habentes, & omnia possidentes*, 2. Cor. 6. Hoc autem non potuit esse nisi in B. Maria omnimodè, & perfectè, & propriè. omnes alij si res abiecerunt non retinuerunt, & si retinuerunt non abiecerunt: quia tantum procuratores, & fructuarij, & non Domini fuerunt. Beata autem Mater Dei Virgo existens, & Regina cœli ius, & dominiū, & vsumfructum possessionis habebat in rebus filij sui. Vnde & benè poterit relinquere, & omnia possidere. Relinquere quantum ad vsumfructum; Possidere quantum ad proprietatem eius domini. & sic beatissima Virgo potuit habere altissimam paupertatem. Addit S. Antonius ex Alberto, paupertatis perfectionē non attendi penes summum defectum rerum, sed penes deuotionem, voluntatem, & personę dignitatem: & ex eodem Alberto nouem numerat paupertatis gradus in rerum abiectiōe.

Primus est, dare superflua persona, prout persona sonat dignitatem aliquam.

S. Antonius.

Albertus.

Paupertatis gradus nouem.

Se-

Secundus dare superflua non solum persona, sed etiam natura.

Tertius, dare non solum superflua, sed etiam necessaria.

Quartus, omnia necessaria, & superflua simul dare, & semetipsum retinere, id est, non propter Deum, quod & Philosophi fecerunt, quemadmodum de Crate Philosopho notat

Crates

Philosoph.

Hieron.

Matth. 19

Hieronymus in Matth. 19.

Quintus, omnia dare, & semetipsum ad-
dere secundum illud Matth. 19. Si vis perfe-
ctus esse, vade & vende omnia, quae habes,
& da pauperibus, & sequere me, scilicet,

TE DANDO.

Sextus, omnia dare, semetipsum relin-
quere, & ultra hoc laborare manibus, ut
tribuat necessitatem patienti, ut fecit Pau-
lus; qui laborabat manibus suis, ut ipse di-
cit, ad Corinthios, ut sibi, & socijs subven-
niret.

1. Cor. 4.

Septimus, dare etiam semetipsum; & spi-
ritu, & corpore laborare, ut pascat proximum
spirituali cibo, qui gradus est melior prioris,
quia melius est reficere animum semper vi-
tiam quam corporis moriturum.

Gregor.

Albertus.

Octavum autem paupertatis gradum
ponit Albertus in beatissima Virgine perfe-
ctiorem ceteris, qui est relinquere omnia, &
seipsum, & de substantia corporis sui accipe-
re, &

re, & ad refectiōem animarum proximis dare. Hoc enim fecit sola beatissima Maria, qua de purissimis carnibus, & sanguinibus viaticum nobis confecit panem viuum, qui de caelo descendit, qui est verè vita, quem qui religiosè māducauerit, mortem non gustabit in aeternum. Hunc toti mundo mendico ipsa dedit.

Summi
paupertatis
gradus
à Maria,
ac Iesu
expleti.
Ioan. 6.

Nonus gradus perfectissimus est filij sui Iesu, qui est omnia dare corpus, & animam propriam, & diuinitatem habens unitam, proximis dare in cibum anima, sub specie tamen aliena, & hoc fuit opus summa misericordiae, & summum paupertatis Domini Iesu in vita. Hactenus ad verbum ex Alberro apud sanctum Antoninum loco citato.

III.

15 Quod si regularis vitae disciplinam penitus inspiciamus; cuius quidem professores propria domo, ac parentibus relictis à saeculi strepitu, intra regularia seclaustra subdixerunt, peculiare ibi Religiosorum virtutes studiosè colunt, diuinarum rerum contemplationi vacant, domo non progrediuntur, neque cum alijs habent nisi pietatis, vel charitatis ratione commercium: luculentissimum profectò horum omnium specimen singulariter reperiemus in Deipara. Etenim

B. Virgo
cum in tē-
plo degeret
in regula-
ris vita
disciplina
educata.

*Euodius
Antio-
chenus.
Niceph.*

*Cap. 8. &
32.*

Bonauent.

*Hieron.
Bonauen.*

*Deipara
virtutes.*

nim adhuc Trimula à charissimis auul-
sa parentibus, ab ijs in templo præsentata
Deo sese dicavit, ibique ex Euodio
Antiocheno post sanctum Petrum Epi-
scopo in Epistola, quam inscripsit Phos,
id est, lumen, apud Nicephorum libro 2.
cap. 3. in sanctis sanctorum traduxit an-
nos vndecim: nec inde discessit prius-
quam diuino Sacerdotes explorato ora-
culo, illam Ioseph eius virginitatis cu-
stodi, quemadmodum cap. 8. & 32. ple-
nius diximus, in sponsam tradidissent.
Hic in templo tota erat in rebus diuinis
ac spiritualibus. nam sanctus Bonauentura
in Meditationibus vitæ Christi cap.
3. illic eam pietatis studia coluisse pro
viribus, solitamque media nocte ad ora-
tionem surgere, ex quadam, quam affert
sanctæ Elisabethæ (vt ipse putat) reuelatione
confirmat. Idem quoque ex Hiero-
aymo, Bonauentura ea de re sic habet:
*Deipara à mane ad horam tertiam oratio-
nibus insistebat, à tertia ad nonam opere
textino se exercebat, à nona iterum ora-
bat, donec de manus Angeli cibum sumeret.*
sic ille.

16 Huc referri possunt Deiparæ virtu-
tes propemodū innumerabiles, religio-
sus illæ quidē pernecessariæ, quas in gra-
du heroico eam habuisse certū est. tales
sunt

sunt Humilitas, Pudor, Modestia, & pietas
 fertim Silentium; septies enim locata le-
 gitur in Euangelio, atq; ex his sæpius cū
 Deo, vel Angelo. Huc & reliquæ reuo-
 cantur virtutes, quas dedita opera omit-
 timus in præsentī, cum eas c. 21. vberius
 prosecuti simus. vbi verò ē templo in S.
 Ioseph sponsi domum commigravit, ibi
 se continens, non vanis nugis, vel alio-
 rum confabulationibus tempus conte-
 rebat, sed Deo, ac sibi viuebat, vt iure
 Ambros. lib. 2. Comment. in Lucam ex-
 pendens, eam solam Angelo Gabriele
 nuncium ferente repertam: *Discant, in-
 quit, mulieres propositū pudoris imitari, so-
 la in penetrabilibus quam nemo virorum vi-
 deret, solus Angelus reperiret, sola sine co-
 mite, sola sine teste* Ita Ambros. Neq; verò
 extra domum vagabatur, nisi sponso co-
 mitata, causa pietatis & officij, vt cum
 ad S. Ioan. Baptistæ sanctificationem in
 montana Iudææ abiit cum festinatione,
 Elisabeth cognatę ministratū: aut gra-
 tia obtēperandi edicto Augusti cū Beth-
 lehem proficiscitur: aut legis implendæ
 studio, tum cū templum audiuit, & legi
 purificationis se sponte subiecit: tum et-
 iam cū singulis annis templum inuisebat
 aut declinandæ Herodianæ persecutio-
 nis causa cum in Ægyptum perrexit.

Cap. 21.

Ambros.

Luc. 1.

Luc. 2.

Matth. 2.

Ho-

Ambros.

Horum porro complura egregie obseruauit Ambrosius lib. 2. de virginibus. ubi agens de Deipara: *Prodire, inquit, domo nescia, nisi cum ad Ecclesiam conueniret, & hoc ipsum cum parentibus, & propinquis domestico operosa secreto, forensi stipata comitatu, nullo tamen meliore sui custode, quam se ipsa. Et infra: Nec ad templum Maria sine pudoris sui custode processit. sic ille.*

*Religiosa
vita pro-
fessores pe-
culiari be-
nevolentia
cõpletitur*

Deipara.

Cap. 34.

& 35.

Bernard.

Quoniam verò religiosæ vitæ specimen egregie reluxit in Deipara, similitudo verò causa est amoris, hinc fit, ut ea religiones omnes singulari benevolentia complectatur, ac peculiari protectione foueat, quemadmodum cap. 34. & 35. ostendimus. Quare Bernardus sermone de aqua in vinum mutata in Cana Galileæ cum suis agens cœnobitis, ostendit, Vinum gratiæ deuotionis, & feruoris charitatis à benignissima Dei Genitrice nobis impetrari: *Ipsa, inquit, si pulsata fuerit non deerit necessitati nostra, quoniam misericors est, & MATER MISERICORDIÆ. Placent illi nuptia nostra, (quibus scilicet anima Christo desponsatur in religione) & pertinent ad illam multo amplius illis, nimirum de cuius utero tanquam è thalamo suo cœlestis sponsus processit. sic Bernardus.*

Ioan. 2.

17 Huc etiam spectat celebre illud, de *Plurimi*
 quo mox dicemus, centum viginti vir- *religiosa*
 ginum Collegium, quæ Ierosolymis *vita insti-*
 Deipara superstitite moderatrice vitam *tuta mo-*
 ducebant. Possem hic commemorare *nitus Dei-*
 multos, qui in Deiparæ sodalitijs nomen *para sunt*
 dederunt, & ad vitæ religiosæ institu- *complexi.*
 tum capessendum ab ea excitati, atque
 adiuti fuere, quos interdum visibiliter
 ad religionem suscipiendam est adhor-
 tata, submotis si quæ erant impedimen-
 tis. Et ut de alijs ordinibus taceam P. *P. Iacobus*
 Iacobū Ledesnam virum omni doctri- *Leaesma.*
 narum genere excultum ad Societatem
 Iesu in eundam sua præsentia, qua ei se *Ribade-*
 videndam obtulit, mirifice animavit, *neyra.*
 teste Petro Ribadeneyrain vita P. Lay *S. Stanisl.*
 nez libr. I. cap. 9. B. Stanislauum Kosska, *Kosbka.*
 ut cap. 35. diximus, ad Societatem no- *Cap. 35.*
 stram misit, P. Thomam Sancium; cu- *Thoma*
 ius præclarissima de Sacramento Ma- *Sancio,*
 timonij extat ingenij, ac doctrinæ *lingua im-*
 monumenta, auctore Petro Ribade- *pedimentū*
 neyra in Catalog. illustr. script. Socie- *à Deipara*
 tatis, cum impeditoris esset linguæ, *ablatam,*
 ac propterea nostræ Societatis ingressu *ut ad reli-*
 prohiberetur, eo liberauit impedimen- *gionem*
 to. Is enim cum Cordubæ in Templo *Societatis*
 Dei Genitricis, (cui à sancto fonte est *Iesus admit*
 nomen) multis lachrymis à Deipara ef- *ti passer.*

O

flagitaret,

flagitaret, ut amoto eiusmodi impedimento in Societatem posset admitti; negaretque domum se reuersurum, nisi eam exorasset; tandem voti compos ad Societatem nostram confestim aduolauit.

Ex ijs ergo, quæ diximus, perspicuum remanet eiusmodi religiosæ vitæ exempla, ac vestigia, quæ imitemur non mediocria posteris Deiparam reliquisset; eique religiosos omnes, quòd tale vitæ institutum susceperint, esse gratissimos; atque hoc nomine peculiaris protectionis præsidia, atque ad iumenta ab ea polliceri sibi potissimum posse, ac merito debere.

*Virginum
collegium
Ierosoly-
mis substi-
tutione
Deipara.
Carthus.*

18 Ad vitæ quoque religiosæ exempla, quæ Deipara nobis imitanda reliquit, spectare videtur & illud, quod Dionysius Carthusianus in 1. sentent. distinctione decimasexta quæst. 2. scriptum reliquit de Virginum Collegio, quæ Ierosolymis sub peculiari Deiparæ institutione debebant. Is enim cum de sapientia, & scientia Deiparæ ageret, quibus dum adhuc inter mortales degeret, plurimos instruxit, de eadem hæc subiicit: *Quotidie quoque, seu tempore opportuno edocuit felicissimum illud Collegium*